

Λ Ο Γ Ο Σ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ
ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.
Π Ε Ρ Ι
ΤΗΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΑΝΑΤΡΟΦΗΣ.

Μαρκ. Κεφ. 9'.

Πόσος χρόνος ἐστίν, ὡς τῷτο γέγονεν αὐτῷ;

Παράδοξος βέβαια, μυστηριώ-
δης, καὶ ἀσιγήτῃς εἶναι
ἡ σημερινὴ περιέργεια τῷ Θεαν-
θρώπῃ Ἰησοῦ Χριστῷ. ἐγείρει μίαν
φορὰν τὸν παράλυτον ἀπὸ τῆς
κλίνης, εἰς τὴν ὁποίαν τριάκοντα
καὶ

καὶ οὕτω χρόνος ἐκείτελο. μὰ μὲν οὖα, εἴηρον, καὶ ἄρην τὸν κράββατόν σε, καὶ περιπάτει, χωρὶς ὀλοβελῶς νὰ ἐξετάξῃ πόσος καιρὸς εἶναι, ὅπῃ βασιανίζεται ἀπὸ τινὶ παραλυσίαν ὁ ἀδωνής. ἰατρῶει ἄλλω φορὰν οὖαν τυφλόν, ἀπὸ τινὶ ἐκ γυνετῆς τυφλωσιν. μὰ μὲν οὖα χρεῖσμα, ὅπῃ τῷ ἑκάμην εἰς τὴν ὀφθαλμῶν τε, χωρὶς παντελῶς νὰ ἐρδυνήσῃ, πόσος χρόνος εἶναι ὑστερημῶς ἀπὸ τοῦ φῶς. εἰς τὰ περὶ χωρὰ τῆς Καπερναῦμ τὸν λεπρόν, καὶ μέσα εἰς τινὶ Καπερναῦμ τὸν παῖδα τῷ Ἐκατοντάρχῃ· εἰς τὸ Ἱερὸν, ἐκεῖνον ὅπῃ ἐξηραμνίω ἔειχε τινὶ χεῖρα, καὶ εἰς τινὶ οἰκίαν τῷ Πέτρῳ τινὶ πνιθεράν τε· εἰς τὸν δρόμον τινὶ αἰμορροῦσαν, καὶ εἰς τινὶ πόλιν τῶν Γεργεσιλῶν τὴν δαιμονιζομένην. (μὰ ποῖος ἡμπορεῖ, νὰ διηγηθῇ ὅλαις ταῖς θαυματουργίαις τῷ δεσπότη τῶν ἀπάντων, καὶ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ;) εἰς τὰς κώμας, εἰς τὰς πλατείας, εἰς τὴν δρόμους, εἰς πᾶσαν πόλιν, καὶ τόπον, καὶ κωφὸς, καὶ μογγιλᾶλς, καὶ ἀλάλς, καὶ ὑδρωπικὸς, καὶ χωλὸς, καὶ δαιμονιζομένης, ἐδεράβοντο ὁ θεῖος διεργέτης, καὶ λυτρωτής· μὰ ποτὲ δὲν ἐρώτησεν ἕτε τὴν περιεσῶτα, ἕτε τὴν συγγενεῖς, πόσος καιρὸς εἶναι, ὅπῃ ὀρίσκονται ἀδωνεῖς. καὶ τί χρεῖαν ἔειχε νὰ ἐρωτᾷ ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ὁποῖος, ὡς θεὸς ὅπῃ ἦτον, ὅλα τὰ πάντα ἤξευρεν, ἀκόμι καὶ τὰ πλέον ἀπόκρυφα, καὶ μυστικά; διαλί

λοιπὸν σήμερον χαλᾷ τινὶ σωθή-
 θειάν τε, καὶ ἐρωτᾷ (μὲ ὅλον ὅπῃ
 ἤξευρε) τὸν πατέρα τῷ παιδί, πόσος καιρὸς εἶναι, ὅπῃ ἡ ἀδωνεία
 βασιανίζει τὸ παιδίον τῷ; „πόσος
 „χρόνος εἰς, ὡς τῷτο γέγονεν αὐ-
 „τῷ; ὁ Θεὸς ἠρώπων Ἰησοῦς, χρεῖται-
 νοί με, διὰ ἡμῶς ἐκατέθη ἀπὸ τὸν
 ἑρᾶνόν, διὰ ἡμᾶς ἐσαρκάθη, διὰ
 τινὶ ἐδικίῳ μας σωτηρίαν ἐγένεν ἄν-
 θρωπος. ὅθεν ἐπειδὴ εἰς ἡμᾶς
 ἐσύμφερε νὰ ἀνέσταμην οὖα τοῖτον
 ἐρώτημα· διὰ τῷτο ἀφῶντας
 τινὶ σωθήθειάν τε, ἐρωτᾷ, ὡσὺν
 νὰ μὴ ἤξευρεν, ἐρωτᾷ πόσος χρό-
 νος εἰς. ἐπειδὴ παιδιόθεν ἔπαρχον
 ὁ νέος ἐκεῖνος· διὰ νὰ μάθωμεν
 ἡμεῖς, πῶς εἰς κάθε ἀδωνείαν, τό-
 σον σωματικῶ, ὅσον καὶ πνευμα-
 τικῶ, ὁ καιρὸς εἶναι οὖα μεγάλον
 περισσικόν. καὶ ἀληθινὰ ἔτῃ εἶναι·
 ὅσα πείθη πληγώσεν τῷ ἀνθρώ-
 πῳ τινὶ Ψυχῇ ἐκ νεαρῶς, καὶ παι-
 δικῆς τε ἡλικίας, πολλὰ δύσκολον
 εἶναι ἀπὸ αὐτὰ νὰ ἰατρευθῇ. ἐκεῖ-
 ναί ὅπῃ παιδιόθεν σωθήθισομεν,
 ἐκεῖνα θέλομεν, καὶ ἐκεῖνα ἐξακο-
 λεθῶμεν εἰς ὅλλω τινὶ ἐπίλοιπόν
 μας ζωῆς. φανερόν εἶναι λοιπὸν
 πᾶς ὅλη ἡ σωτηρία, καὶ ὅλη ἡ
 ἀπάλεια τῷ ἀνθρώπῳ ἀπὸ τινὶ
 παιδικῇ τε ἡλικίαν κρέμεται. δυ-
 συχεῖς λοιπὸν ἔμεθεν ἡμεῖς οἱ ἄν-
 θρωποι. ἀπὸ μίαν τέτοιαν ἡλι-
 κίαν, εἰς τινὶ ὁποῖαν δὲν ἔχομεν,
 ἕτε συλλογιστικὸν τέλειον, ἕτε δια-
 κριτικὸν ὀρθόν, νὰ κρέμεται καὶ ἡ
 σωτηρία μας, καὶ ὁ ἀφανισμός μας;

Μέρος Πρώτον.

εἰς μίαν ἡλικίαν, εἰς τὴν ὁποίαν δὴ
ἡξέμεθα ποῖον εἶναι τὸ καλόν, καὶ
ποῖον εἶναι τὸ κακόν· ποῖα πράγμα-
τα μᾶς ὠφελεῖ, καὶ ποῖα μᾶς
βλάπτουσιν, εἰς ὧν καιρὸν ὅπῃ
ἔμελλον ἀνέξωμεν ἀπὸ τῶν θείων
νόμων, ἀμαρτίαι ἀπὸ τὰς πολιτι-
κὰς τάξεις· καὶ τότε ἂν κλίνω-
μεν εἰς τὰ δεξιὰ, εἰς τὰ δεξιὰ νὰ
μεινώμεν, ἂν νόσωμεν εἰς τὰ ἀρι-
στερά, εἰς τὰ ἀριστερά νὰ ζήσωμεν
ὅλῳ τῷ ἐπιλοιπόνῳ μας ζωῇ; ὦ,
καὶ τί δικαιοσύνη ἔπαυ ἐτέθη; τί
νόμοι εἶναι ἐτέτοι; κάθε εἷας δι-
καίως ἡμπορεῖ νὰ τὸ εἰπῇ· ἀλη-
θινὸν εἶναι, ἀδελφοί μου, πῶς εἰς
τὸν καιρὸν τῆς παιδικῆς μας ἡλι-
κίας διορίζονται τὰ ἥθη μας· μά
δὴ τὰ διορίζομεν ἡμεῖς. ἐκεῖνοι ὅπῃ
μᾶς ἀνατρέψουσιν, ἐκεῖνοι μᾶς διο-
ρίζουσι τὰ ἥθη, ἐκεῖνοι ὅπῃ ἔχουσι
γνώσιν, καὶ διακριτικὸν μᾶς ὁ δη-
γῶν, ἢ εἰς τὸ καλόν, ἢ εἰς τὸ κα-
κόν. ὅθεν εἰς ἐκείνους ἀφήσετε με
νὰ σρέψω τὸν λόγον· εἰς ἐσᾶς ὦ
Πατέρες, εἰς ἐσᾶς ὦ Μητέρες, καὶ
ὅσοι ἄλλοι ἐλάβετε ἐπιστάσιαν ἀπὸ
τὸν Θεόν, νὰ ἀνατρέφετε παιδία·
ἐσεῖς πρέπει καὶ μετὰ τὸν λόγον, καὶ
μετὰ τὸ ἔργον, καὶ μετὰ τὸ καλὸν πα-
ράδειγμα νὰ ἀνατρέφετε τὰ τέ-
κνα σας· ἐπεὶ δὴ ἀπὸ λόγου σας κρέ-
μεται καὶ ἡ ἀπάθεια ἡ ἐδίκητες,
καὶ ἡ σωτηρία τες· ἀπὸ λόγου σας
βέβαια· χαρίσετε με προσεκτι-
κῶς τῷ ἀκρόασι, καὶ θέλετε
τὸ ἰδῆ.

Ἀμελῶσι μίαν φοράν οἱ Λακε-
δαίμονες νὰ γυμνάζουσι τὰ
τέκνα τες εἰς τὰ ἔργα τὰ πολεμι-
κά. ὅθεν ὁ Λυκάργος ὁ βασιλεὺς
αὐτῶν, θέλωντας νὰ τῶν κάμῃ
προσεκτικῶς εἰς τὴν καλὴν τῶν τέ-
κνων τες ἀνατροφὴν, τέχνημα
τεχνόβεται πολλὰ ἐπιτήδειον, καὶ
θαυμαστόν. πέρνει αὐτὸς δύο Συ-
κυλάνια, τέκνα τῷ αὐτῷ πατρὸς,
καὶ τῆς αὐτῆς μητρὸς, καὶ τὰ
δύο ὁ αὐτὸς τὰ ἀνατρέφει. καὶ
τὸ μὲν εἶναι νὰ κωηγῶν τὸ σινηδί-
ζει, τὸ δὲ ἄλλο νὰ εἶναι λαίμαρ-
γον, καὶ νὰ τρώγῃ πολὺ. ἀφ' ὧ
ἐτῆς τὰ ἀνέθρεψε, καὶ ἐτῆς τὰ
ἐσωήθισε, προσκαλεῖ μίαν ἡμέραν
ὅλους τῶν Λακεδαιμόνων μέσα εἰς
τὴν αὐλήν τες· προστάζει, καὶ εἰς
τὸ μέσον φέρουσιν ἐκεῖνα τὰ δύο
Σκυλάνια, καὶ ἐν τῷ ἅμα βάνει
ἐμπροσθέν τες εἷς πινάκι γεμάτον
Φαγητὰ, καὶ εἷαν Λαγῶν, ζων-
τανόν. καὶ τὰ Σκυλάνια χωρὶς νὰ
χάσων καιρὸν, ὡθὺς, ἐκεῖνο ὅπῃ
ἦτον σινηθισμένον εἰς τὸ κωηγι-
σθῆναι εἰς τὸν Λαγῶν, καὶ ἔτε
καὶ ἐγύρισε νὰ ἰδῇ τὸ τρυβλίον·
ἐκεῖνο ὅπῃ σινηθισμένον ἦτον εἰς
τὴν λαίμαργίαν, ἔπεσον ἐπάνω εἰς
τὰ Φαγητὰ ὡθὺς, χωρὶς ἔτε καὶ
νὰ ἐναταινίσῃ εἰς τὸν Λαγῶν.
ἀπορῶσιν οἱ Λακεδαιμόνες, τί ἤθε-
λε νὰ τῶν φανερώσῃ με ἐτέτο ὁ
βασιλεὺς. καὶ ὁ βασιλεὺς ἀρχί-
ζει ὡθὺς νὰ τῶν νειδετῇ· βλέπε-

τε τὲς λέγει, ὦ Λακεδαιμόνες ἐτέ-
τα τὰ δύο Σκυλάκια, τέκνα εἶναι
καὶ τὰ δύο τῷ αὐτῷ πατρὶ, καὶ
τῆς αὐτῆς μητρός. ἐγὼ ὅμως ὅπῃ
τὰ ἀνδρεῖα, ἐγὼ εἶμαι ἡ αἰτία,
καὶ τὸ ὅτι τόνον προκομμένον εἶναι
εἰς τὸ κυῶγι, ὅπῃ καταφρονᾷ
καὶ τιῶ τροφίῳ· τὸ ἄλλο τόσον
ἀπρόκοπον, ὅπῃ ἄλλο δὲν ἀποβλέ-
πει παρὰ εἰς τὸ φανητόν. ἐσεῖς
λοιπὸν εἴτε αἴτιοι, ἐσεῖς νὰ μὴ
εἶναι τὰ τέκνα σας μεγαλόψυχα,
καὶ ἀνδρειωμένα εἰς τὰ ἔργα τὰ
πολεμικά. ὁ τρόπος ἐσάθη πολλὰ
ὕλικός· μὰ ὅσον εἶναι ὕλικός, ἄλ-
λο τόσον εἶναι ἀρμύδιος διὰ τῶν τέ-
κνων τιῶ ἀνατροφίῳ.

Ὅποτεν ἡμεῖς εἰς τιῶ νηπιώδη
ἡλικίαν ὀρισκόμεσθαι, εἴτε διατὶ
ἡ Ψυχὴ παρὰ τοῦ ἐπὶ ἔμβει μέ-
σα εἰς τὸ Σῶμα, χάνει ὅλως ταῖς
εἰδήσεις, ὅπῃ εἶχε, καθὼς ἔλεγεν
ὁ Πλάτων· εἴτε διατὶ ἡ Ψυχὴ
εἶναι ἀμαρτυράτη, καὶ ἀπὸ ὀλί-
γων, κατ' ὀλίγον διὰ τῶν αἰδή-
σεων, ταῖς ἰδέαις τῶν πραγμάτων
ἀποκτᾷ, καθὼς λέγουν τῶν Νεω-
τέρων οἱ Σοφοί· εἴτε διὰ καμμίαν
ἄλλω φυσικῇ, ἢ ὑπερφυσικῇ αἰ-
τίαν, τιῶ ὁποῖαν δὲν τιῶ ἡξέρο-
μεν. ὅταν λέγω εἰς τιῶ νηπιώδη
ἡλικίαν ὀρισκόμεσθαι, εἰδοί ποτε
ἀπὸ τὰ ζῶα διαφέρωμεν· ὡσάν ὁ
Ψίττακος, ἐκεῖνα τὰ λόγια ὅπῃ
ἀκούομεν, ἐκεῖνα ὀμιλεῖμεν· ὡσάν
ὁ Πίθηκος ἐκεῖνα τὰ χήματα ὅπῃ
ἐλέπομεν, ἐκεῖνα μιμῶμεσθαι· ὡσάν
τὰ Σκυλάκια καθὼς μᾶς σωηθί-

σεν, ἔτι πράττομεν. τῶρα ἂν τὰ
μικρὰ νήπια ἀκούοντας ἀπρεπα,
καὶ ἄτακτα λόγια τὰ σωηθίσεν·
ποῖος εἶναι ἡ αἰτία; δὲν εἶναι οἱ Γο-
νεῖς; ἂν σωηθίσεν αὐθάδῃ, καὶ
ἀπρεπα χήματα· ἂν σωηθίσεν
νὰ εἶναι λαίμαργα, δὲν εἶναι αἰτία
οἱ Γονεῖς;

Ἀπὸ τιῶ ἡλικίαν τιῶ νηπιώδη
περὶ μὲν εἰς τιῶ ἡλικίαν τιῶ παι-
δικῇ, εἰς ἐκείνῳ τιῶ ἡλικίαν, εἰς
τιῶ ὁποῖαν καθὼς λέγουσιν οἱ Φι-
λόσοφοι, ἔλος ὁ Ἄνθρωπος εἶναι
αἰδησις· ὅπῃ θέλει νὰ εἰπῇ, πῶς
ἐκεῖνα ὅπῃ βλέπει τὸ παιδίον, ἐκεῖ-
να θέλει, καὶ ὁρᾷ· ἐκεῖνα ὅπῃ
ἀκούει, εἰς ἐκεῖνα πείθεται· ἐκεῖνα
τέλος πάντων ὅπῃ ἔχει ἐμπροσθεν
εἰς ταῖς αἰδησίαις τε, ἐκεῖνα μαν-
θάνει· ἔχει διακριτικόν, μὰ πολ-
λὰ ὀλίγον· ἀρχίζει νὰ ἐνεργῇ τὸ
συλλογιστικόν τε, μὰ δὲν ἡμπορεῖ
νὰ σωᾷ ψῆ ἀντάμα δύο, ἢ τρεῖς
συλλογισμούς. ὅταν δὲν φθάνει κα-
λὰ νὰ διακρίνῃ ποῖον εἶναι ἐκεῖνο
ὅπῃ ὠφελεῖ, καὶ ποῖον εἶναι ἐκεῖνο
ὅπῃ βλάπτει. τῶρα ἀνίσως οἱ Γο-
νεῖς ὅπῃ ἔχουσι τέλειον τὸ διακριτι-
κόν, καὶ τιῶ γινώσκιν, δὲν ἐπιμελη-
θὲν κατὰ εἰλεσθαι εἰς τὰ σπῆδα-
σίηται, καὶ γινώσκιν ὕστερα ἄνθρωποι
ἀγράμματοι, καὶ ἀμαρτυροῖς, ποῖος
εἶναι ἡ αἰτία; δὲν εἶναι οἱ Γονεῖς;
ἀμὴ ἀνίσως δὲν τὰ παραδώσεν εἰς
τέχνας, καὶ ἀπομείνεν χωρὶς
τέχνῳ, χωρὶς ἐπάγγελμα, χωρὶς
καμμίαν προκοπὴν, ποῖος εἶναι ἡ
αἰτία; δὲν εἶναι οἱ Γονεῖς; ἐπειτα
εἴτε

ἔτε διὰ τὴν τυφλίαν ἀγάπην, ὅτῃ τὲς ἔχουσιν, ἔτε διὰ τὴν ἀμέλειαν τὲς, ἂν τὰ ἀφῆσιν ἐλπίδους εἰς καθεστὸς θέλημα, καὶ γινέιν διεσπασμένοι, καὶ κακοὶ Ἄνθρωποι, τίς εἶναι ἡ αἰτία; τὸ βλέπετε Φανερὰ, πῶς καὶ τῆς ἀμαθίας, καὶ τῆς ἀπροκοπίας, καὶ τῆς κακοηθείας τὲς, εἶναι τὸ προταίτιον οἱ Γονεῖς.

Μὰ ἄς εἶναι ἄς δώσωμεν καὶ ἐκεῖνο, ὅτῃ πρέπει εἰς τὴν θέλησιν, καὶ εἰς τὸ αὐτεξέστιν. δὴν σὰς ἀρεθῆμα ἐγὼ ὄχι, πῶς πολλαῖς Φοραῖς ἐξ ἰδίας γνώμης, ἢ προαιρέσεως κλίνεν οἱ νέοι εἰς κάποιαν ἐλαττώματᾶ. διατὶ ἡ ἀνθρώπινος φύσις, εἶναι εἰς τὸ κακὸν πολ-

Γέν. ἡ. κα. λαὸ ἐπιρρέπης· ἐπεὶ δὲ ἔγκειται ἡ διάνοια τῷ Ἀνθρώπῳ ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκνεότητος αὐτῆς, καθὼς τὸ μαρτυρεῖ ἡ γραφὴ· ἢ σὰς ὁμολογῶ ἀκριμ, πῶς εἶναι πιθανώτερον, καὶ δυνάστερον νὰ κλίνουσιν εἰς τὴν κακίαν, παρὰ εἰς τὴν ἀρετήν· πῶς εἶναι δυνάστερον νὰ γινέιν ἀσελγεῖς, παρὰ νὰ εἶναι σώφρονες· πῶς εἶναι δυνάστερον νὰ γινέιν ὑπερήφανοι, παρὰ ταπεινοὶ· ἀμαθεῖς, παρὰ πολυμαθεῖς· νὰ μόνον κακοὶ, παρὰ νὰ εἶναι καλοὶ. μὰ σὰς λέγω, πῶς μὲ τὸ νὰ ὀρίσκωνται εἰς τὴν τρυφεράν ἐκείνῃ ηλικίαν, εὐκολα ἀπὸ κάθε ἐλαττώμα ἡμπορεῖν νὰ τὰ διορθώσιν οἱ Γονεῖς. διατὶ τὰ παῖδια εἰς ἐκείνῃ τῇ ηλικίᾳ ὅμοια εἶναι μὲ ἐκεῖνα τὰ τρυφερά Φυλᾶ, τὰ ὅποια

ὀλίγος καιρὸς εἶναι, ὅτῃ ἐβλάστησαν εἰς τὴν γῆν· ἴδετε ἐκεῖνα, πῶς πολλαῖς Φοραῖς, ἀπὸ καννία συμβεβηκὸς, ἀντὶς νὰ ἀνέβην κατ' ὀρεῖαν ἐπαίω, κλίνεν ἢ εἰς τὰ δεξιά ἢ εἰς τὰ ἀριστερά; μάλιστα πολλαῖς Φοραῖς κυρτάνεν, καὶ γίνονται πολλὰ τραβᾶ, ἀντὶς νὰ ἰσύνεν δύνδρα ὀρθά· μὰ τί κάνει, ἐπέτε με δίδυς ὁ καλὸς Γεωργὸς· δίδυς βάνει τριγύρωτὸς καλάμους· δίδυς βάνει ὑποκάτωτὸς ξύλα· δίδυς τὰ δένει· δίδυς τὰ σφιγγει· καὶ αὐτὰ διὰ τὴν τρυφερότητάτῃς ἰσάζονται πάλιν, ἀναβαίνουσι, καὶ γίνονται ὀρθά. κλίνεν καὶ τὰ παιδία σας εἰς καννία ἐλαττώμα (δὴν σὰς τὸ ἀρεθῆμα ἐγὼ) συνανατρεφονται μὲ ἐκείναις ταῖς κακαῖς συνανατρεφαις, δὴν ἔχεν σέβας εἰς τὴν ἐκκλησίαν, δὴν δὲ λαβέντα τὲς ἱερεῖς, δὴν τιμῶν τὲς γεροντοτέρους. μὰ διὰ τὴν ἀπαλότητα τῆς ηλικίας τὲς, ἡμπορεῖτε νὰ τὰ διορθώσετε, καὶ ἔτσι νὰ τὰ δύνετε εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς· ἕως ὅτῃ εἶναι εἰς ἐκείνῃ τῇ ηλικίᾳ, ὁ Θεὸς, καὶ ἡ φύσις τὲς ἔχει φυτωμνίῳ μέσα εἰς τὴν καρδίαν τὲς μίαν μεγάλην ὑπόληψιν, διὰ τὲς γονεῖς, σὰς φεβέντα ὡσάν Βασιλεῖς· σὰς σέβοντα ὡσάν Ἡγεμόνας· σὰς τιμῶν ὡσάν Θεός. ὅδον δυνάστα ἡμπορεῖτε νὰ τὲς διορθώσετε κάθε ἐλαττώμα. διορθώνονται οἱ πᾶν ἀπὸ τὲς καλῆς ἰππέας· μαλακώνονται τὰ σίδηρα ἀπὸ τὸ πῦρ· βαθελόνονται ἡ πέ-

τραίς ἀπὸ ταῖς σαγίνες τῆ ὕδα-
τος· ἡμερώνονται τὰ ἄγρια θηρία
ἀπὸ τὰς ἀνθρώπους· καὶ οἱ Γονεῖς
δὲν ἡμπορεῖτε νὰ διορθώσετε μίαν
φύσιν λογικῶς, ἀπαλῶς, ἡμερον·
μίαν φύσιν ὅπῃ σὰς φοβεῖται, σὰς
τρομάζει, σὰς ὑποτάσσεται; εἴναί
ἀδιώατον. καὶ ἂν ἡμπορεῖτε νὰ τὸ
κατορθώσετε, καὶ διὰ τὴν ἀμέ-
λειάν σας τὸ ἀφίνετε, ἔχετε νὰ
εἶδε ἀδῶοι ἀπὸ ταῖς κακίαις τῶν
τέκνων σας; ὄχι. ἐκεῖνοι ὅπῃ ἡμ-
πορῶν νὰ ἐμποδίσαν τὸν Φόνον, καὶ
δὲν τὸν ἐμποδίζαν, κρίνονται ὡς Φο-
νεῖς. ἐκεῖνος ὅπῃ ἔχει τὸν τρόπον,
νὰ μὴ ἀφήσῃ τὸν μοιχὸν νὰ μοι-
χῶσῃ, καὶ τὸν ἀφίνει, μοιχῶν
καὶ αὐτός. καὶ διὰ νὰ εἰπῶ συν-
τομα, ἐκεῖνος ὅπῃ ἡμπορεῖ νὰ ἐμ-
ποδίσῃ μίαν ἀμαρτίαν, καὶ δὲν
τὴν ἐμποδίζει, ἀμαρτάνει καὶ αὐ-
τός. καὶ ἐσεῖς ἡμπορῶντας νὰ ἐμ-
ποδίσετε τὰ τέκνα σας ἀπὸ τὸ κα-
κόν, μὴ ἐμποδίζοντάς τα, ἔχετε
νὰ κριθῆτε ὡς ἀνάτιοι τῆ κακῆ;
ὄχι. ἐσεῖς οἱ ἴδιοι τὰ φθείρετε.
ἐσεῖς οἱ ἴδιοι τὰς βάλετε τὸν βρό-
χον εἰς τὸν λαιμόν· οἱ ἴδιοι τὰ θά-
νατάνετε.

Τί ἔχετε νὰ εἰπῆτε, πῶς δὲν
ἡμπορεῖτε νὰ τὰ διορθώσετε; ἡμ-
πορεῖτε ναι, ἡμπορεῖτε. ἅς τὸ ἰδῶ-
μεν μέσα εἰς τὰς θείας γραφάς·
παιδάριον μικρὸν ἦτον ἀκόμι ὁ Ἰω-
σήφ, ὅταν βλέπῃ δούτερον φο-
ρὰν εἰς τὸ ἀνυπνιόν τε τὰ μεγάλα
ἐκεῖνα, καὶ μυστηριώδη ἀνύπνια· καὶ
ἰδὲ ἐξυπνᾷ τὴν αὐγὴν, καὶ αὐτὸς

ἐμπροσθεν εἰς τὸν Πατέρα τε, καὶ
εἰς τὰς Ἀδελφάς τε, μὲν οὐκ ἀν-
ποιον πρόσωπον, ὅχι ὥσάν τινι
χθές, καὶ προχθές, ἀλλὰ πλέον
σοβαρὸν καὶ μεγαλοπρεπές· νὰ
ἤξώρετε, τὰς λέγει, ὅτι εἶδα εἰς
τὸ ἀνύπνιον μὲ τὴν νύκτα, ὥσάν
νὰ μὲ ἐπροσκινῶσαν ὁ ἥλιος, καὶ ἡ
σελλίω, καὶ ὀκτακῶς Ἀστέρες. καὶ
ἔειπεν, ἰδὲ ἀνυπνιασάμην ἀνύπνιον
ἕτερον· ὡς περὶ ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελλίω
καὶ ὀκτακῶς Ἀστέρες προσκινῶν με-
υποπίθεται αὐτὸς ὁ καλὸς πατήρ
τε Ἰακώβ, καὶ ἀπὸ τὸ ἡῆμα, καὶ
ἀπὸ τὰ λῆγια, μήπως ἀρχίσῃ νὰ
ὑπερφανέσῃται ὁ νέος Ἰωσήφ.
ὅταν αὐτὸς τὸν ἐλέγχῃ, αὐτὸς
τὸν ἐπιτιμᾷ· σιώπα τῆ λέγει·
μὴ πιθῶς τὰ ὄνειρα· παύσαι.
δὲν θέλω νὰ ἀκέσω πλέον τέτοιαι
λόγια ἀπὸ τὸ στόμα σε· καὶ τί
φαντάζεσαι; μήπως ἐγὼ καὶ ἡ Μή-
τηρ σε, καὶ οἱ Ἀδελφοί σε μέλλει
νὰ σε προσκινῶμεν μίαν φορὰν;
καὶ ἐπετιμήτην αὐτῷ ὁ πατήρ αὐ-
τῆς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· τί τὸ ἀνύ-
πνιον τῆτο ὁ ἀνυπνιασθῆς; ἀραγε
ἐλθόντες ἐλθυσόμεθα ἐγώ τε, καὶ
ἡ μήτηρ σε, καὶ οἱ Ἀδελφοί σε
πρὸς τὴν ἡσάσοι ἐπὶ τὴν γλῶ; τῶ-
ρα ἀνίσως ὁ Ἰακώβ δὲν ἤθελε τὸν
ἐλέγξῃ, καὶ τὸν ἐπιτιμήσῃ, δὲν
ἦτον τάχα ἀνδεχόμενον νὰ θρέφῃ
ὁ Ἰωσήφ μέσα εἰς τὴν καρδίαν τε
ὑπερήφαναις ἰδέαις, νὰ σωτηρίσῃ
ἀπὸ τότε τὴν ὑπερφάνειαν· νὰ
ἀρχίσῃ νὰ θέλῃ τα πρῶτα ἀπὸ
τὰς Ἀδελφάς τε, καὶ νὰ τὰς σο-
χάξῃται

Γέν.
Καφ. λζ'.
ιδ. θ'.

χαίεται πολλά κατωτέρως ἀπὸ λόγους, καὶ νὰ τὸς καταφρονῇ, καὶ ἀκολούθως εἰς χίλια ἄλλα ἐλαττώματα νὰ πέσῃ; εἶναι εὐδελόμοιον βέβαιον, διὰτὶ μικρὸν παιδίον ἦτον δικολοπατῆτον εἰς τὸν νῦν· μαὶ ὁ ἑλεγχος, ἐκεῖνος ὁ ἑλεγχος τῷ Πατρίστῃ τῷ ἐξερίζωσε κάθε ὑπερηφάνειαν, καὶ τὸν ἔκαμε νὰ εἶναι ταπεινόφρων, καὶ νὰ τιμᾷ τὸς Ἀδελφούς τε, καὶ νὰ τὸς σέβεται.

Μαὶ οἱ Πατέρες τῷ νῦν καιρῷ δὲν κἀνασχῶν ἔτι, ὅχι· μάστιγα, ἂν ξανοίγῃν εἰς τὰ τέκνα τὸς ὑπερηφάνους ἰδέαις, καὶ ὑψηλοφροσύναις, χαίρονται. ἐπεὶδὴ λογιάζουσι, πῶς ἔχον ὑψηλὸν νῦν τὰ τέκνα τὸς, καὶ διὰ τῶτο φαντάζονται πράγματα μεγάλα, καὶ ὑψηλά· ἂν τὰ βλέπῃν αὐθάδη, καὶ ἀναισχυντα δὲν τὰ ἐπιτιμῶν· διὰτὶ τὸς φαίνεται ἡ αὐθάδεια, καὶ ἡ ἀναισχυντία, πῶς εἶναι ὀξύτης τῷ νοῷ, καὶ πνεῦμα πολὺ· ἂν τὰ βλέπῃν νὰ ἐπιθυμῶν τὸ ζῆλον πρᾶγμα, δὲν τὰ ἐλέγχῃν. διὰτὶ ἔχον ἐλπίδες νὰ τὸς αὐξήσῃν τὰ ὑπάρχοντά τὸς, καὶ τὸν πλεόν τὸς. ἄχ δυσυχεῖς· ἂν εἶναι ἔτι δράκοντες θρέφετε, οἱ ὅποιοι. θέλει σᾶς ἀφαιρῶσιν τὴν περιστάσαν ὅλῳ. λέοντες φυλάττειν, οἱ ὅποιοι θέλει σᾶς καταβροφῶσιν ὅλα τὰ ὑπάρχοντα· μαὶ ἴσως δὲν εἶναι ἔτι· δὲν θέλω νὰ τὸ πισύσω· τὰ ἐλέγχετε νὰ, τὰ ἐπιτιμᾶτε, τὸς ὁμιλεῖτε, τὰ συμβιβάζετε, μαὶ δὲν θέ-

λιν νὰ σᾶς αἰέσῃν. μαὶ μήπως καὶ δὲν σᾶς αἰέσῃν, διὰτὶ δὲν θέλετε νὰ μεταχειριθῇτε τὴν αὐσηρότητα; μεταχειριθῇτε τὴν μετρίαν, καὶ δὲν φοβᾶσθε ὅχι νὰ πᾶσιν κανὼν κακόν. σᾶς τὸ βεβαιώνει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον μέσα Κέφ. κγ. γ'. εἰς τὴν γραφῇ· αἰέσατε τὴν παρὰγγέλλει ὁ Θεὸς μὲ τὴν θείαν γραφῇ εἰς τὸς Γονεῖς. Πατέρα λέγει, καὶ ἐσὺ ὦ Μητέρα μὴ ἀπολείψῃς νὰ δένης τὸ παιδίον σου· «μὴ ἀπόχῃς νήπιον παιδεύειν. μὴ φοβᾶσαι. ἂν τὸ δένης δὲν ἀποδύσκει»· «ὅτι ἐὰν πατάξῃς αὐτὸ»· «ράβδω, εἰς μὴ ἀποδύσῃ. ὅταν ἐσὺ τὸ δένης μὲ τὴν ράβδον, τῷ ἐλθῶν ῥῶνεις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπὸ τὸν θάνατον»· «σύ μὲν γὰρ πατάξῃς αὐτὸ»· «ράβδω, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτῆς ἐκθανάτῃς ῥύσῃ. μαὶ ἔτε μὲ τὴν αὐσηρότητα πολλαῖς φοραῖς δὲν ἡμπορεῖτε νὰ τὰ διορθώσετε, τὸ ἡξάρω· μὲ ἔλον ἐτέτο δὲν εἶναι αἰτία τὰ τέκνα· ἡ αἰτία εἶπε οἱ ἴδιοι Γονεῖς· διὰτὶ δὲν φθάνει μόνον ὁ λόγος, καὶ ἡ ράβδος, ἀλλὰ εἶναι ἀπλῶς ἀναγκαῖον καὶ τὸ ἐδικόν σας τὸ παρὰδεῖγμα.

Ἐπεὶδὴ, πῶς ἡμπορεῖτε ἀπὸ ταῖς ἀσεμναῖς σιωναστροφαῖς νὰ τὰ ἐμποδίσετε, εἰς καιρὸν ὅπῃ ἀσέμνως, καὶ ἀτάκτως ἀνδρώπες πάντοτε σιωναστρέφετε; πῶς ἡμπορεῖτε νὰ τὰ ἐμποδίσετε ἀπὸ τὰ θεάτρα, ἀπὸ τὰ παιγνίδια, ἀπὸ ταῖς ἀσωταῖς, εἰς καιρὸν ὅπῃ βλέπῃν ἐσᾶς τὸς ἰδίους, νὰ διατρέ-

Βετε εἰς τὰ θέατρα, νὰ ξυνυκτᾶτε εἰς τὰ παιγνίδια, νὰ δολοφύετε τὰ πάθη τὰ ἀφροδίσια; ἀμὴ τί θέλετε εἰπᾶ ἐκεῖνοι οἱ Γονεῖς, ὅσοι οἱ ἴδιοι, οἱ ἴδιοι τὰ ἀνταμώνετε μετὰ τῶν κακῶν συναναστροφῶν· οἱ ἴδιοι τὰ πέρνετε εἰς τὰ θέατρα, εἰς τὰ παιγνίδια, εἰς τὴν ἀπώλειαν; τί ἔχετε νὰ εἰπῆτε; πῶς δὲν εἶδε αἱ τοῖς ἀπωλείας τες; σκληροὶ, ἀσπλαγχοὶ, φονεῖς, καὶ τῶν παιδοκτόνων χειρότεροι, δι-
καίως σὰς ἀποφασίζει ὁ Θεὸς Χρυ-

Εἰς τὸν σόφομο. „τάτες ἐγὼ τες πατέρας λόγον πρὸς“ (ὡς μήτις θυμῷ τὸ λεγόμενον εἶναι πατέρα τι· „νομιζέτω) ἢ αὐτῶν τῶν παιδοκτόνων χέρους εἶναι φαίλω ἂν· ἐπεὶ οἱ παιδοκτόνοι, λέγει, δὲν κάνουν ἄλλο, παρὰ νὰ χωρίζουν τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος. μὰ ἐτῶτοι εἰς τὴν ἀπώλειαν παραδίδουσι, καὶ τὸ σῶμα τῶν ἡδυνῶν τες, καὶ τὴν ψυχὴν.

„ἐκεῖνοι μὲν γὰρ τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς διζῶσιν, ἔτοι δὲ ταύτην μετ' ἐκείνης εἰς τὴν τῆς Γενένης ἐμβάλλουσι πυρὴν· ἢ ἔπειτα λέγετε, πῶς δὲν σὰς ἀΐξεν. ἀνταμῶστε τὴν νοθεσίαν τὴν φρόνιμην, μετὰ τὴν παιδοφθονίαν τὴν μετρίαν, καὶ μετὰ τὸ παράδειγμα τὸ καλὸν, καὶ θέλετε ἰδεῖν, πῶς τὰ καταστρώετε ἐπιγέρας ἀγέλας· ἐξυπνίσετε μίαν φορὰν, βάλετε σκοπὸν νὰ τὰ προσέχετε παιδιόθεν, νὰ τὰ ἐπιμελάσθε· ἢ ἀμέλεια ἢ ἐδικήσας τὰ φέρνετε εἰς τὴν ἀπώλειαν· καὶ διὰ τὸ ἰδῆτε, ἅς ἐπιτρέψωμεν πάλιν εἰς τὴν θεῖαν Γραφίαν.

Φθάνας εἰς τὴν πόλιν Σηκίμων ὁ Ἰακώβ, καὶ Ἄβυς ἡ Δεῖνα ἡ μικρή τε θυγάτηρ, φέγγει κρυφὰ ἀπὸ τὴν σκηνὴν, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν ἐκάθοντο οἱ Γονεῖς τῆς· περιτριγυρίζουν τὴν πολιτείαν, διὰ νὰ εὕρῃ ἴσως ἄλλαις μικραῖς κόραις νὰ παίξῃ μετὰ αὐταῖς, καὶ νὰ χαρῇ· μὰ φεῦ τῆς δυστυχίας. „εἶδον αὐτήν· τὴν Συχέμ· ὁ γὼς Εὐμῶρ, ὁ Εὐαῖος, ὁ ἄρχων τῆς γῆς, καὶ λαβὼν αὐτήν· τὴν ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς, καὶ ἔταπείνωσεν αὐτήν. εἶπετε μὲν τὰς ποῖος εἶναι ἡ αἰτία, καὶ ἐφθάρη ἡ Δεῖνα; ἡ Δεῖνα; καὶ τί ἤξωρεν ἀκακὸς κόρη; ἢ πῆ ἐσοχάσθη τέτοιοις πράγμασι, ἀνῆξωρος ἀπὸ τῶν κακῶν τῶ κόσμου; ἀμὴ ποῖος ἦτον αἰτία, ὁ Συχέμ; καὶ διατί; ὅσας ἀλάφυλος τὴν εὕρειν εἰς τὸν δρόμον μοναχίῳ. ὁ Ἰακώβ, καὶ ὁ Ἰακώβ ὁ πατὴρ τῆς, καὶ ἡ Δεῖνα ἡ μήτηρ τῆς, ἐσάθη ἡ αἰτία· ἢ ἀμέλεια τῶν Γονέων τῆς τὴν ἀπώλεσεν. διατί, ἂν ἐπρόσεχαν, δὲν τὴν ἄφιναν νὰ εὕγῃ ἀπὸ τὴν σκηνὴν, καὶ νὰ περιτριγυρίξῃ τὴν πόλιν· καὶ ἂν ἤθελεν ἐκεῖνη νὰ εὕγῃ, ἔπρεπε νὰ τὴν ἐμπαρίσεν, καὶ ἂν δὲν ἐπέειπτο νὰ τὴν βερίσεν, καὶ ἂν δὲν ὑποτάσσεται νὰ τὴν βεβδίσεν. ἂν ἔτι ἐκάναν. τότε ἠθέλετε ἰδῆν, πῶς ἡ Δεῖνα δὲν ἠθέλε βλαφθῇ παντελῶς. τὰς ἀμφιβάλλετε πλέον, ὅτι οἱ Γονεῖς ἀφανίζον, καὶ οἱ Γονεῖς εἶναι οἱ σωτήρες τῶν τέκνων τες; ἂν ἀμφιβάλλετε, ἐγὼ εἶδον γνώμῃς

Γέν.
Κεφ. λδ.
β.

γνώμαις ἀνθρώπων, ἐδὲ παρα-
δείγματα ἱστορικά ἔχω πλέον νὰ
σᾶς εἰπῶ. τὴν Βελλὺ καὶ ἀπό-
φασιν τῆ μεγάλης Θεᾶ, ἔχω νὰ
σᾶς φανερώσω αἰκόμι, διὰ νὰ μὴ
ἔχετε πλέον ἐλотеλαὶς καινῶν
δισαγμών.

Ἄν ἐβλέπετε, ὦ χριστιανοί, δύο
ἡς εὐὸς πατὴρ, νὰ καταφρονῶν,
καὶ νὰ ἀτιμάζῃ τὸν Θεόν· καὶ
ἂν ἀκούετε τὸν Θεόν, ἀντὶς νὰ
ἐλέγχει τὴς τῆς πλάϊτας, νὰ
ἐλέγχει, καὶ νὰ ὀνειδίξῃ τὸν πα-
τέρα ὅτῃ ἦτον ἀδῶς, δὲν ἠθέλετε
ὅλοι βεβαιωθῆ, πῶς γνώμη τῆ
παντοδυνάμει Θεᾶ εἶναι, ὅτι οἱ γο-
νεῖς εἶναι αἴτιοι τῶν ἀμαρτημάτων,
ὅτῃ κάνουν τὰ τέκνα τῆς; ἠθέλετε
πληροφορηθῆ. χωρὶς ἀμφιβολίαν
σοχαίζομαι ἐγώ. ἰδετέ λοιπὸν πρῶ-
τον τῆς δύο ἡς· ὁ Ὀφνὶ, καὶ ὁ
Φινεὲς, οἱ δύο υἱοὶ τῆς Ἡλὶ. αὐτά-
δεις ἦτον, καὶ τολμηροὶ καταφρονη-
ταὶ τῆς Θεᾶ. „καὶ οἱ υἱοὶ Ἡλὶ τῆς
Ἰερέως, υἱοὶ Λοιμοὶ, ἐκ εὐδοκίας τὸν
Κύριον. ἐπρόφθαναν αὐτοὶ ἐκείνης
ὅτῃ ἔφθναν τὰ ζῶα διὰ νὰ θυ-
σιασθῶν εἰς τὸν Ναὸν, καὶ δὲν φθά-
νει ὅτῃ ἀρπαζαν τὸ καλλίτερον μέ-
λος τῆς ζωῆς, ἐκεῖνο ὅτῃ τῆς ἀρσσε,
καὶ ὅχι ἐκεῖνο, ὅτῃ διερριζομένην
ἦτον ἀπὸ τὸν Θεόν· ἀλλὰ τὸ ἀρ-
παζαν, καὶ πρὶν νὰ θυσιάσῃν μὲ
τὸ σῆμα τὸν Θεόν· „καὶ πρὶν θυ-
„μιασθῶν τὸ σῆμα ἤρχετο τὸ παι-
„δάριον τῆς Ἰερέως, καὶ ἔλεγε τῷ
„ἀνδρὶ τῷ θύοντι, δὸς κρέα ὅπῃ
„σαι τῷ ἱερεῖ· καὶ εἰάν μή, λήψο-

μα κραταίᾳς. ἀκούσατέ τῶρα καὶ
τὸν Θεόν, πῶς ἐλέγχει, ὅχι τὸν
Ὀφνὶ, καὶ τὸν Φινεὲς· ἀλλὰ τὸν
Ἡλὶ, καὶ τὸν Ἡλὶ τὸν πατέρα
τῆς, μὲ ὅλον ὅτῃ ὁ Ἡλὶ ποτὲ τέ-
τοιαν πράξιν δὲν ἔπραξε. ἀκούσα-
τε, μὲ τί λέγεις τῷ ὁμιλεῖ· „καὶ ἴνα
„τί ἐπέβλεψας, τῷ λέγει, ἐπὶ τῷ
„θυμιάματι μὲ, καὶ εἰς τὴν θυσίαν
„μὲ ἀναιδεῖ ὀφθαλμῷ; ἔτι τὸν
ἐλέγχει, ὡσάν νὰ ἀρπαζῇ ὁ ἴδιος,
καὶ ὡσάν νὰ ἐκαταφρονῇ ὁ ἴδιος
ταῖς θυσίαις τῆς. τῶρα τί ἔχετε
νὰ εἰπῆτε; ὅτι ἀπὸ τὰ δύο βέ-
βαια. ἢ πῶς ὁ Θεὸς εἶναι ἀδίκος,
ὅτῃ ἐλέγχει τῆς γονεῖς διὰ τὰ
ἀμαρτήματα τῶν τέκνων· ἢ πῶς
οἱ γονεῖς εἶναι αἴτιοι τῶν ἀμαρτη-
μάτων, ὅτῃ κάνουν τὰ τέκνα, καὶ
δικαίως τῆς ἐλέγχει ὁ Θεός. νὰ
εἰπῆτε τὸ πρῶτον, δὲν ἠμπορεῖτε,
διὰτὶ εἶναι ἀτοπον, καὶ βλάσφη-
μον· πρέπει λοιπὸν νὰ ὁμολογή-
σετε τὸ δεύτερον. πρέπει νὰ τὸ
εἰπῆτε ὅλοι· εἰς ὅσα ἀτοπήματα
ἐγκερμενίζονται τὰ τέκνα, εἶναι αἴ-
τιοι οἱ γονεῖς. μὰ σταθῆτε· ση-
μειώσατε καὶ ἐτέτο· νὰ ἠξέδρε-
τε, πῶς ὁ Ἡλὶ εἶδεν πάντοτε κα-
λὸν παράδειγμα τῶν ὑῶν τῆς. ἐπει-
δὴ ἦτον ἀναρετὴ διαγωγῆς, κα-
θὼς φαίνεται εἰς τὴν Γραφίῳ.
καὶ τῆς ἐνεθέτησε μίαν φράσιν καὶ
μὲ τὸν λόγον τῆς· τῆς εἶπε „μὴ τέ-
„κνα, ὅτι ἐκ ἀγαθῆς ἢ ἀκοῆς, ἢ
„ἐγὼ ἀκούω. μὰ ἐπειδὴ δὲν τὰ ἐνε-
θέτησεν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, ὅταν
ἦτον αἰκόμι παιδία· καὶ ἐπειδὴ δὲν
ἐμετα-

Βασιλ. α.
Κεφ. β.

ἐμεταχειρίθῃ καὶ τὸ αὐστηρόν. καὶ ἐπειδὴ τέλος πάντων δὲν ἀγωνίῃ, μὲ καθε λογῆς τρόπον, καὶ μέχρῃς αἵματος, νὰ τὰ διορθώσῃ· διὰ τὸ ὡς αἴτιος τῆς ἀμαρτίας τες ἐκατακρίθῃ ἀπὸ τὸν Θεόν. καὶ ἀπὸ ἐδῶ μάθετε, ὦ γονεῖς, τὸ χρέος ὅπῃ ἔχετε εἰς τὰ τέκνα σας. δὲν φθάνει νὰ τὰ νουθετῆτε μὲ τες γλυκεῖς, καὶ ἀπαλές λόγους, μὴ τέκνα, μὴ τέκνα, ὡσάν τὸν Ἡλί· μήτε φθάνει νὰ τες δείχνετε τὸν δρόμον τῆς ἀρεῆς μὲ τὸ καλόν σας παράδειγμα. διατὶ καὶ ὁ Ἡλὶ καλὸν παράδειγμα ἔδειχεν εἰς τες ὑἱές τε. μήτε μένετε ἀδῶοι τῆς ἀμαρτίας τες, ἂν τὰ ἐλέγχετε, ἀφ' ὃ συνήθισεν ταῖς ἀταξίαις. πρέπει ὁ πῶταν εἶναι εἰς τὴν ἀπαλίῳ, καὶ τρυφερίῳ ἡλικίαν, καὶ μὲ τὸν λόγον, καὶ μὲ τὸ παράδειγμα, καὶ μὲ τὴν αὐστηρότητα, καὶ μὲ καθε λογῆς τρόπον, καὶ ἐπιμέλειαν νὰ ἀγωνίζεσθε διὰ τὴν καλίῳ ἀνατροφῇ τῶν τέκνων σας· διὰ νὰ μὴ ἀπωλεσθῇ ἐκεῖνα, καὶ ὡς αἴτιος τῆς ἀπολείας τες, κατὰδικώθῃτε καὶ οἱ γονεῖς.

Μέρος Δεύτερον.

Αρκάδιος, καὶ Ὀνάριος, ἐκεῖνοι οἱ δύο ἐξαίρετοι τῆς οἰκουμενῆς Αὐτοκράτορες, οἱ ὁποῖοι καὶ μὲ τὴν ὀρθοδοξίαν, καὶ μὲ τὰ καλὰ ἔργα, καὶ μὲ τὴν σωδῶν, καὶ μάθησιν, ὡς δύο φωστῆρες εἰς τὸν τετραπέρατον κόσμον ἐλαμψαν, καὶ πα-

ράδειγμα τῶν ὀσεβῶν βασιλέων, τὴν ζωὴν τες ἀφῆσαν· ἐκεῖνοι, ἡξέρετε διατὶ τὸσον ὀρθόδοξοι, τὸσον ἀνέρετοι, καὶ τὸσον σωδαῖοι ἐγιναν; ὅχι διὰ ἄλλο βέβαια, παρὰ διὰ τὴν καλίῳ ἀνατροφῇ, μὲ τὴν ὁποίαν τες ἀνάδρεψεν ὁ Θεός· ὁ ἀγιάτατος πατήρ τες, καὶ βασιλεῖς. ἔδον, ὡς φρονιμάτατος βασιλεῖς, πῶς διὰ ταῖς ἀμέτρηταις τῆς βασιλείας φροντίδες, δὲν ἤμπορεῖ νὰ ἐπαρκεσθῇ αὐτὸς εἰς τὸ σὴν ἐπιμέλειαν, ὅσῳ χρειάζεται ἡ καλή ἀνατροφῇ τῶν τέκνων τε. ὅθεν φρόνιμος, νὰ εὖρῃ ἀπεφάσισαι ἑνῶν, ὁ ὁποῖος καὶ πατήρ, καὶ διδάσκαλος τῶν ὑἱῶν τε νὰ κατασθῇ. ζητεῖ μὲ ἐπιμέλειαν (διατὶ τὸν θέλει ἐξαίρετον) φέρει ἄνω κάτω τὴν οἰκουμενίῳ (διατὶ οἱ καλοὶ εἶναι δυσκολοῦρετοι) ὀρίσκεν τέλος πάντων τὸν Ἀρσένιον, τῷ ὁποῖῳ τὴν ἀρετῇ, καὶ τὴν μάθησιν, δὲν εἶναι χρεῖα νὰ σᾶς τὴν περιγράψω ἐγώ, διατὶ εἶναι εἰς τὸν κόσμον ὅλον φανερῇ. εἰς ἐκεῖνον παραδίδει τες δύο ἡγαπημένους τε· ὑἱός, παραγέλλωντάς τε ἀκριβῶς. βλέπε καλὰ, ὦ Ἀρσένιε, νὰ μὴ ἤθελες τες σοχάζεσθαι, ἔτε ἡγεμόνας, ἔτε βασιλεῖς ὑἱός· ἀλλὰ νὰ τες νουθετῆς, νὰ τες διδάσκῃς, νὰ τες παιδεύῃς, ὡσάν νὰ ἦτον δύο ἱερεῖς πῶχοι, καὶ ποταποὶ μὲ σοφὰ, καὶ ὀρθόδοξα μαθήματα, μὲ καθημεριναῖς νουθεσίαις, καὶ συμβολαῖς, μὲ ἀνέρετον καὶ θεοφιλὲς παράδειγμα, τες ἀνὰρτεφει ὁ Ἀρσένιος,

σύνιος, καὶ γίνονται, καθὼς εἶπα, δύο βασιλεῖς τόσον ἐξαίρετοι, καὶ θαυμαστοί. τώρα ἀνίσως καὶ ἦτον διωγτὸν νὰ ἐρωτήσωμεν τὸν Ἀρκάδιον, καὶ τὸν Ὀνώριον ποῖος ἐξάδη ἡ αἰτία τῆς μεγάλης τῆς προκοπῆς, τί ἤθελαν μᾶς ἀποκριθῆ; ἤθελαν εἰπῆ εἰςαῖα, πῶς καὶ τὴν μάθησιν, καὶ τὴν ὀρθοδοξίαν, καὶ τὴν χρησιμοθεῖαν, ἢ καὶ ἄλλω προκοπῇ, ὁ Θεοδόσιος τὴν τὰ ἐδῶσε, ὁ Θεοδόσιος τὴν τὰ ἐχάρισεν ὁ καλὸς πατήρ. τόσον κατορθώνει εἰς τὰ τέκνα ὡς ἐπιμελής πατήρ.

Μὰ ἐκεῖνο ὅπῃ εἶναι ἀκόμι τὸ θαυμασιώτερον εἶναι ἐτέτο. ὅποταν οἱ γονεῖς κάνουν τὸ χρέος τῆς, ὡσάν καλοὶ γονεῖς, δὲν εἶναι κανένας ἀνθρώπος· δὲν εἶναι κανένας μέσον· δὲν εἶναι καμμία περίσσις, ὅπῃ νὰ ἡμπερῇ νὰ ἐμποδίσῃ ἀπὸ τὰ τέκνα τῆς τὴν προκοπῇ, καὶ τὴν ἀρετῇ. μέσα εἰς τὰ Σόδομα ἐκατοικῶσαν ἡ θυγατέρες τῆς Λώτ. πολιτεία, εἰς τὴν ὁποίαν, καθὼς ἤξεύρετε, κανένας δὲν εἶχε φόβον Θεοῦ· κανένας δὲν εἶχε σιωπῆσιν· ὅλοι διεστραμμένοι ἦτον, καὶ κακοί, ὅλα τὰ κακὰ ἐγίνοντο φανερά, χωρὶς ἀντροπῇ. ὅθεν ὅποιος ἐσιωπῶνασπρέφετο ταῖς θυγατέρες τῆς Λώτ, νὰ τὴν βλάψῃ τὴν ψυχῇ ἀγωνίζετο. ὅποιος ταῖς ἐβλεπε, νὰ τὴν φθέρῃ τὰ ἤδη ἤθελαν. ἐφθάνε νὰ πρεβάλλαν μόνον τὸ πρῶτον ἀπὸ τὴν δύρεν τῆς κατοικίας τῆς. διατὶ αὐτὸς ἐμπεδον εἰς τὰ ὁμμάτιά τῆς εἶχαν

ὅλας ταῖς ἀσέλγειας, καὶ ὅλα τὰ κακὰ παραδείγματα. ἀλλὰ πῶς δὲν ταῖς ἐκαταπίντισαν τόσα κύματα; πῶς δὲν ταῖς ἐπαγίδυσαν τόσαις παγίδες; πῶς δὲν ταῖς ἐκατάκανσαν τόσαις φλόγες; ποῖος τὴν ἐφύλαξε τὴν παρθενίαν μέσα εἰς τόσῳ ἀσέλγειαν, τὴν ἀλάθειαν μέσα εἰς τόσῳ ἀφροβίαν Θεοῦ, τὴν ἀρετῇ μέσα εἰς τόσῳ κακίαν; καὶ ποῖος ἄλλος παρὰ οἱ γονεῖς τῆς· τὸ παράδειγμα τῆς μητρός τῆς· τὸ παράδειγμα τῆς πατρός τῆς· ἡ συμβλαῖς τῶν γονέων τῆς· ἡ φύλαξαις ὅπῃ τῆς ἐκάναν· ἡ προσοχή, ὅπῃ εἰς αὐταῖς ἔδεχταν. αὐτὰ ταῖς ἐφύλαξαν ἀβλαβεῖς, μὲ ὅλον ὅπῃ ἦτον μέσα εἰς τὸ πῦρ τῶν πειρασμῶν. καθαρὰς, μὲ ὅλον ὅπῃ ὄρισκεντο ἀνάμεσα εἰς ταῖς λύσσαις ἐκείνων τῶν ἀσελγῶν.

Καὶ ἂν ἐτῆ εἶναι λάβετε θάρρος, ὅ γονεῖς, παρηγορηθῆτε, εὐκολος εἶναι τῶν τέκνων σας ἡ ἀνατροφή. ἐδὲ ἡ παρακίνησις τῶν φίλων, ἐδὲ ἡ συμβλαῖς τῶν γειτόνων, ἐδὲ ἡ ἐπιβλαῖς τῶν συμπατριωτῶν, ἐδὲ τὸ κακὸν παράδειγμα τῆς πολιτείας, ἡμπορεῖ νὰ βλάψῃ τὰ τέκνα σας· ὅποταν ἔχον ἀπὸ λόγους σας καλὸν παράδειγμα, καλὴν συμβλαῖν, καλὴν ἀνατροφῇ. μὴ φοβᾶσθε τίποτες. ἤξεύρετε τί χρειάζεται, εἰς τέτοιαις περισταταῖς; περισσότερα προσοχή. ἔπειτα ὡς εἶναι ὅλοι κακοὶ· ὡς μὴ ἔχῃ κανένας φόβον Θεοῦ, φθα-

ναι νὰ φοβέσθε ἐσῆς τὸν Θεόν. ἐσῆς μιμῆνται τὰ τέκνα σας. ὥς εἶναι ὅλοι ἀνδραγαθῆς. ὥς μὲν μεταλαμβάνη κανόνας τὰ μυσηρία. ὥς μὲν συχνάζει κανόνας εἰς ταῖς ἐκκλησίαις. πλητίζεται εἰς τὰ μυσηρία, συχνάζετε εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐσῆς, καὶ ἐσῆς μιμῆνται τὰ τέκνα σας, ἐσῆς ἀκολουθεῖν. ὥς εἶναι ὅλος ὁ κόσμος ἀσελγῆς, ἄδικοι, φθάνει νὰ εἴτε ἐσῆς σώφρονες, δίκαιοι, καὶ καλοὶ, τὸ παράδειγμα τὸ ἐδικόν σας βλέπεσι τὰ τέκνα σας.

Ποῖες ἐμιμήθη ὁ Τωβίας ὁ υἱὸς τῆ Τωβίτ ἀνιχνεύωντας ἀντας, καὶ εἰς τὴν ἀνιχνεύωντας τῶν Ἀσσυρίων γονηθεῖς; τὸς ὁμογενεῖς τῆς; ὅχι. διατὶ αὐτοὶ ὅλοι ἐγκατέλιπον τὸν Θεόν, καὶ ἐπρόσφεραν θυσίαν εἰς τὴν Δάμαλιν, καὶ αὐτὸς ἦτον ὁσεβεζέτος. λατρευτῆς τῆ ἀληθινῆς Θεῆς. ποῖες ἐμιμήθη, τὸς Ἀσσυρίους πολίτας τῆς πόλεως; ὅχι. αὐτοὶ ἦτον ἀνελεήμονες, καὶ αὐτοὶ ἐλεήμων. αὐτοὶ ἦτον ἄδικοι, καὶ αὐτὸς δίκαιος. αὐτοὶ ἦτον ἀσεβεῖς, καὶ αὐτὸς ὁσεβής. ὅλοι τῆ ἐφώναζαν θυσιὴν τοῖς θεοῖς. ὅλοι τὸν ἐπαραινόμεσαν νὰ ζεαλῆναι εἰς τὴν κακίαν. μὰ αὐτὸς ἄλλον δὲν ἤκεν παρὰ τὸν Τωβίτ, ὁ ὅποιος καθ' ἐκάστην ἡμέραν μὲ ψυχροσωτήριον συμβελαῖς τὸν ἐσυμβέ-

„λαὸς αὐτῶν. αὐτὸν ἤκεν, αὐτὸν ἐμιμῆτο, ὁ ὅποιος ἦτον καὶ ὁσεβής, καὶ ἐλεήμων, καὶ δίκαιος. καὶ τί ἐβλάψε τὸς υἱὸς τῆ Νῶε, καὶ ταῖς γυναικάς τῶν υἱῶν αὐτῶν, καὶ ὅλῳ τῷ συγγενεῖν; τί τὸς ἐβλάψε, λέγω, ἡ κακία ὅλε τῶν κόσμῳ; ὅλοι χωρὶς νὰ ἐξαίρεθῇ κανόνας ἦτον ποιηροὶ; τί ποτε. ἡ τελειότης τῆ πατρὸς τῆς τῆ Νῶε, τὸς ἐφύλαζον ἐναρέτους, καὶ ἀνδραγαθῆς. ἐτὶ εἶναι οἱ γονεῖς μας καθὼς μᾶς δίδει τὸ εἶναι, ἐτὶ ἡμπορεῖν νὰ μᾶς δάσκει καὶ τὴν ἀρετῇ. καὶ διὰ τῆτο ὁ Θεὸς τὸς δοξάζει διὰ τῶν τέκνων τῆς τὴν ἀρετῇ.

Ἐστημεν ὡς ποτὲ εἰς τὴν γραφίῳ, διὰ ποίαν αἰτίαν ὁ Θεὸς ἐτίμησε τόσον, καὶ τόσον ἐδόξασε τὸν Πατριάρχην Ἀβραάμ; ἔχετε νὰ μὲ εἰπῆτε ἴσως, διὰ τὴν πίσιν τῆς. δὲν εἶναι ἐτὶ. ἡ διὰ τὴν ἀγάπην ὅπῃ εἶχαν εἰς τὸν Θεόν. δὲν εἶναι ἐτὶ. ἡ γενικῶς, διὰ τὴν καλῶς, καὶ ἐξαίρετόν τῆ διάθεσιν. δὲν εἶναι ἐτὶ, δὲν εἶναι αὐταῖς ἡ πρώταις αἰτίαις. τὴν πρώτῃ καὶ καθ' αὐτὴν αἰτίαν τὴν λέγει ὁ ἴδιος Θεός. ἐπειδὴ ἤξευρα, λέγει, πῶς ὁ Ἀβραάμ ἔχει νὰ ἀναδρέψῃ καλῶς τὰ τέκνα τῆς, καὶ μέλει νὰ τὰ διδάξῃ τὸς νόμους, εἰς τὸν ὅπῃ νὰ τὰ κάμῃ νὰ φυλάττῃσι ταῖς ἐντολαῖς μὲ νὰ φυλάττῃσι κρίσιν, καὶ δικαιοσύνην. διὰ τῆτο τὸν ἐμεγάλυνεν τόσον, καὶ τὸν ἐδόξασα. ἡ δὲν γὰρ, ὅτι σωτάζει.

„Ἀβραάμ

ΚεΦ. δ'. „δὲν. „πᾶσας τὰς ἡμέρας, παι-
Ἐδ. ε'. „δὲν. Κυρεῖ τῆ Θεῆς ἡμῶν μνημό-
„νῶς, καὶ μὴ φελέσῃς ἀμαρτάν-
„νεν, καὶ παραβιάζῃ τὰς ἐντο-

Γέν.
ΚεΦ. ιγ'.
Ἐδ. ιγ'.

„ Ἀβραάμ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, καὶ τῷ
 „ οἴκῳ αὐτοῦ μετ' αὐτόν, καὶ Φυλά-
 „ ξεισὶ τὰς ὁδούς Κυρίου τῆ Θεοῦ, ποιῶν
 „ δικαιοσύνην, καὶ κρίσιν· θέλετε πε-
 „ ρισσότερον; φεφανώνει ὁ Θεός, καὶ
 „ δοξάζει τὰς πατέρας διὰ τὴν προ-
 „ κοπὴν τῶν τέκνων· καθὼς καὶ τὰς
 „ παιδεύει ὁ πόταν τὰ τέκνα τὰς γέ-
 „ νων διεστραμμένα, καὶ πονηρά. καὶ
 „ ἂν ὁ Θεὸς δὲν ἐγνώριζε, πῶς καὶ
 „ τῆς ἀρετῆς, καὶ τῆς κακίας τῶν τέ-
 „ κνων αἰτία εἶναι οἱ γονεῖς, πῶς
 „ ἤθελε φεφανώσῃ ἐκείνους ὅπως ἀνα-
 „ δρέφον τέκνα καλὰ; πῶς ἤθελε
 „ παιδεύῃ ἐκείνους ὅπως ἀναδρέφον
 „ τέκνα κακὰ; καὶ ἂν ὁ Θεὸς ἔτῃ
 „ τὸ ἐγνώριζε, καὶ ἔτῃ τὸ ἀποφα-
 „ σίζει, ποῖον ἄλλο κριτήριον ἡμπο-
 „ ρεῖ νὰ εἶναι δικαιοτέρον, καὶ διακρι-
 „ τικώτερον, ἀπὸ ἐκείνου τῆ πανσό-
 „ φου, καὶ δικαιοτάτου Θεοῦ;

Ἐπεὶ δὲ λοιπόν, ὦ γονεῖς, καὶ ἡ
 σατήρία, καὶ ἡ ἀπάθεια τῶν τέκνων
 σας ἀπὸ λόγου σας ὅλην κρέματα,
 ἀνέστατέ με νὰ σὰς συμβεβούσω
 συμβεβλὺν ὠφέλιμον, καὶ ἀληθι-
 νῶν. δὲν πρέπει μὴδὲ νὰ ἀγωνίζε-
 δε, μὴδὲ νὰ κοπιᾶτε τόσο πολ-
 λὴν, διὰ νὰ ἀποκλήσετε τῶν υἱῶν
 σας, καὶ τῶν θυγατέρων σας, ἀγροῦς
 καὶ ἀμπελωνας, οἰκίας καὶ ἀργύ-
 ρια, καὶ πολλὰ ἀποκλήματα. δια-
 τί ἀνίστας γόνων κακοπροαίρετοι, καὶ
 κακοὶ· αὐτὰ τίποτε δὲν τὰς ὠφε-
 λῶν, ὅλα τὰ ἀφανίζουσιν εἰς ὀλί-
 γον διάστημα καιρῶ. ἀγωνίζεθε μὲ
 κάθε λογῆς τρόπον νὰ τὰς ἀπο-
 κλήσετε τὴν ἀρετήν. διὰ τί ἂν ἀπο-

κλήσαν τὴν ἀρετήν, τίποτε δὲν
 χρειάζονται τὰ ἐδικά σας ἀποκλή-
 ματα. αὐτοὶ μοναχοὶ τὰς ἡμπο-
 ρεῖν νὰ ἀποκλήσαν κάθε ἀγαθόν.
 δὲ εἶναι ἴσως ἔτι το ὅτι σὰς λέγω
 ἀλήθεια; δὲν τὰ βλέπετε χερδὸν
 κάθε ἡμέραν; δὲν ἀφίνεν πολλοὶ
 γονεῖς τὰς υἱὰς τὰς κληρονόμους εἰς
 ἀμέτρητα ἀγαθὰ; μὰ ἐπεὶ καὶ
 τὰς ἀνάδρεφον χωρὶς φόβον Θεοῦ
 τὰ ἀφανίζουσιν ὅλα, καὶ ἀπομύνουσιν
 πάντες, καὶ γυμνοὶ. ἄλλοι πατέ-
 ρες δὲν ἀφίνεν εἰς τὰς υἱὰς τὰς
 καμμίαν ἄλλαν κληρονομίαν, παρὰ
 τὴν καλοήθειαν, καὶ τὴν ἀρετήν.
 καὶ ἡ ἀρετὴ τὰς μεγαλύνει, τὰς
 πλατίζει, καὶ τὰς κάνει πολλὰ ὀ-
 τυχεῖς. αὐθυμῶντε ἀκόμη ὦ πα-
 τέρες, καὶ μητέρες, συλλογιθῆτε
 ὅλοι οἱ γονεῖς, ὅσοι δὲν ἀγωνίζεσθε
 νὰ φόβω Κυρίῃ νὰ ἀναδρέφετε τὰ
 τέκνα σας, πῶς ἔρχεται ἡμέρα Κυ-
 ρίῃ, ἐκείνη ἡ ἡμέρα, καὶ ἡ ὥρα τῆς
 Κρίσεως ἡ Φοβερῆ· νὰ ἰδῆτε τὰς
 υἱὰς σας, νὰ ἰδῆτε τὰς θυγατέ-
 ρας σας, νὰ ἰδῆτε τὰ ἡγαπημένα
 τέκνα σας, καὶ νὰ κλαύσετε μὲ
 δάκρυα ἀπαρηγόρητα, καὶ πικρά.
 ὅχι τόσο διατὶ ἔχετε νὰ τὰ ἰδῆτε
 νὰ κατακαίοντα μετὰ εἰς ταῖς
 φλόγες τῆς κολάσεως, καὶ νὰ βα-
 σανίζοντα ἀπὸ τὰς πονηρὰς δαι-
 μονας, καὶ νὰ κολάζοντα εἰς
 τὰς ἀτελεύτητες βασάνους· ὅσον
 διατὶ ἔχετε νὰ ἀνέσσετε ἐκείνας
 τὰς ἐλεηνὰς φωνὰς, ἅχ' ἀσπλὰγ-
 χνε πατέρας, ἐσὺ εἶσαι ἡ αἰτία·
 ἅχ' σκληρὴ μητέρα ἐσὺ εἶσαι ἡ
 ἀφορ-

ἀφορμή· ἔσεīs εἶδε ἡ αἰτία, καὶ ἐγὼ εἰς τὸν τόπον ἐτέτον τῆς βα-
σάνθ βασιανίζομαι παντοτινά·
ἔσεīs, διατὶ ἔτε με τὸν λόγον με
ἐσυμβελδέετε, ὅταν ἤμεν παιδίον,
ἔτε με τὴν βράβδον με ἐπαιδέσσετε,
ὅταν ἤμεν νέος. ἔσεīs μὲ ἐδώσετε
κακὸν παράδειγμα, καὶ ἔγινα κα-
ταφρονήτης τῶν νόμων τῶ Θεῷ. ὦ
ἀξιοδάκρυτοις Φωναῖς· ὦ σπαθὶ εἰς
τὴν καρδίαν σας σιληρόν. καὶ ἐκεί-
νες πάλιν τὰς καλότυχας γονεῖς,
οἱ ἀγωνίδηκαν, λόγω καὶ ἔρ-
γω, νύκτα καὶ ἡμέραν, διὰ τὴν
καλὴν τῶν τέκνων τὰς ἀνατροφῶν,
ὦ πόση χαρὰ, καὶ ἀγαλλίασις· θέ-
λει τὰς περικυκλώσει τότε. ὅχι
τόσον, ὅταν ἰδῶν τὰ τέκνα τὰς νὰ
λάμπαν ὡς ὁ ἥλιος, νὰ φεγγοβο-
λῶσιν ὡσάν οἱ ἀστέρες, νὰ μακα-
ρίζονται ὡσάν οἱ ἄγγελοι· ὅσον
ὅταν ἀκέσεν, ὀχαριζέμενί σας, ὦ
καλοὶ πατέρες, χίλιας ὀχαρι-
ζίαις εἰς ἑσᾶς, ὦ ἐπιμελεῖς μητέρες,
καὶ ὅσοι μᾶς ἀνατρέψατε. ἔσεīs
με ταῖς καλαῖς σας νουθεσίαις,
ἔσεīs με τὴν μετρίαν σας αὐστηρό-
τητα, ἔσεīs με τὸ ἁγίόν σας πα-

ράδειγμα, μᾶς ἐπροξνήσετε ἐτέ-
τιν τὴν παντοτινὴν δόξαν, ὅπῃ
ἀπολαμβάνομεν, καὶ ἐτέτιν τὴν
αἰώνιον χαρὰν. ἔπειτα ἀπὸ λόγου
σας, ὦ κακοὶ γονεῖς, ἔχει νὰ ζη-
τήσῃ ὁ Θεὸς τὸ αἷμα τῶν τέκνων
σας, καὶ ἑσᾶς ἔχει νὰ κολάσῃ διὰ
ταῖς ἀμαρτίαις τὰς. δοξάζει, καὶ
φαναώνει ἑσᾶς, ὦ καλοὶ γονεῖς,
διὰ ταῖς ἀρεταῖς τῶν υἱῶν, καὶ θυ-
γατέρων σας. δὲν εἶναι ἐδική με
ἡ γνώμη, εἶναι τῶ Χρυστοβόρημονος.
„ὦ γὰρ τὰς παῖδας μόνον κακὰς Λόγω
„μὲν ὄντας πρὸς τὰς γεννηκότητας πρὸς πατέ-
„κολάζει, γονομύνας δὲ ἀγαθὰς ρα πισόν.
„ἀποδέχεται· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν
„πατέρων τὸ αὐτὸ δὴ τῷ το ποιῇ.
„κολάζων μὲν πικρῶς τὰς ἀμελῶν-
„τας αὐτῶν, τιμῶν δὲ καὶ ἐπαινῶν
„τὰς ἐπιμελεμενας. παιδέετε λοι-
πὸν, ὦ γονεῖς, τὰ τέκνα σας. ἐγὼ
τελειῶνω, μὰ τελειῶνω, με τὴν
θεῖαν γραφίαν. „παίδεε υἱόν σε. Παροιμ.
διόρθωνέ τον δηλόνوتي με τὴν με- Κεφ. κθ.
τρίαν παιδέωσιν, συμβελδέετον με
τον φρόνιμόν σε λόγον, διδασκέ
τον με τὸ καλόν σε παράδειγμα.
„παίδεε υἱόν σε, καὶ ἀναπαύσει σε.

Παροιμ.
Κεφ. κθ.
18.

